

Budapestre vonatkozó ujságcikket

Osztályozás

621.32

Szerző: Ö. A.

Cím: Büntető villanyórákat ...

Hely

Idő

"1919"

Személy

Forrás: Magyarország

Helyszám

Bp.

(Hely)

1919. III/1

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Büntető villanyórákat és „bosszantó-készülékeket” szerelnek föl a pazarló áramfogyasztás ellenőrzésére

Budapest, március 1.

(A Magyarország saját tudósítójától.) Budapest egész világításának minden gondja most az Elektromos Művekhez edik. A Váci-utó központ műszaki osztálya előtt olyan ácsorgás van reggeltől délig, amilyet a tejcsarnokok és községi élelmiszerbódék is megirigyelhetnek. Ma mindenki villannyal akar világítani, csak az elektromos áramszolgáltatásban bízik már Budapest népe, a mely a gázban már oly sokszor és keservesen csalódott.

Végignéztük a világosságért ácsorgók egy dél-előttjét. Az első, ami szembeötlik és a többi központok és hatósági szervek működésétől elütő, hogy a közfelfogással ellentétben — mindenki kap hat villamos világítást, aki azt lakásába bevezetett. Az ácsorgók azonban ezt nem tudják és mindenki ajánló leveléssel felszerelve foglalja el a folyosón helyét és mindenki meg van győződve róla, hogy csak ő kap engedélyt világításra. A műszaki osztály vezetője, Lampel műszaki főtanácsos ismeretlen ismerőseinek és soha nem látott tisztelőinek ajánló levelét egykedvűen olvassa el, teszi félre és

amikor a kérelmezőnek legfeljebb három láng bevezetésére az engedélyt megadja, az engedély birtokosa meglegedetten mosolyog befelé, gondolván magában: „Mégis csak jó volt az a kis protekció.”

De Pest nem azért Pest, hogy az alázatos folyamoszó, aki napokon át drukkol, vajjon megkapja-e a világítási engedélyt, végül is elégedetten világítsa lakását. A világítási engedélyek után az ellenőrzés és a visszaélések megtorlása legalább is annyi munkát ad a zelektromos műveknek, mint maga az engedélyezés.

Tudni kell ugyanis, hogy most — immár 2—3 hónapja — semmiféle árammérő órát ne szerelnek, mert az órák elfogytak, újak pedig csak egy fél év múltán érkeznek — talán. Így tehát az ujonnan jelentkező fogyasztók csak legfeljebb 3 lángra kapnak engedélyt, lángonként 20 korona általánosan, ami elég borsos ár ugyan, de mindenesetre megéri a világosság örömét. A pesti fogyasztó azonban csak egy-két napig „tűri és szenved” a gyér világítást, azután felhívhatja a szerelőjét és bevezetést még egy, vagy két, esetleg három lámpát.

Mikor azután a villanytársaság ellenőrző közege megjelenik a lakásban és felfedezi a visszaélést, a fogyasztótól természetesen elveszik az egész világítást és hajthatatlan és kérelhetetlen szigorral torolják meg a visszaélést. Néhány száz korona bírságot rónak ki a tulvilágítóra, aki okulva

távozik. A fogyasztási ellenőr azonban nem juthat el minden hónapban minden lakásba és most az elektromos művek igazgatósága áramkorlátozó készülékek föltállítását tervezi azokba a helyiségekbe, ahol árammérő óra nélkül általában fogyasztják a villanyt.

Kétféle típusu áramkorlátozót terveznek. Egy szigorú, ugynevezett büntető készüléket, meg egy enyhébbet, az ugynevezett bosszantót. A szigorú készülék abban a pillanatban, amikor a negyedik (vagy erősebb) körtét bekapcsolják, egyszerűen, szó nélkül kikapcsolja az egész lakásban a világítást. Ebben az esetben persze a fogyasztó ijedten fog kiszaladni a Váci-utra és esküdjözik majd, hogy csak még egyszer adják vissza a világítást, ezentúl jól fogja magát viselni. A szelidebb áramkorlátozó a család pillanatában sötétséget rendez a lakásban, majd fél perc múlva ismét szabadjára engedi a világosságot. A fogyasztó éppen mosolyogni készül, hogy „nini, hiszen már kigyulladt”, amikor újabb fél perc múlva megint sötét lesz és ez megismétlődik félpercenként, akár órák hosszáig, mindaddig, amíg a negyedik, illetve az erősebb lámpát ki nem csavarja. Ha a családnak vége, vége a sötétségnek is. Az enyhébb készülékkel tehát lehet beszélgetni, s megbocsát a megtérőnek. De a másik, az a drágó készülék sujt, büntet a halál-ig nevében

Ö. A.